

Е — хе, на думитѣ иди та ви гони!
 Помага Богъ, но самъ и ти си помогни :
 Това е мъдростѣта и книжна и свѣтовна —
 Най-сладко се пие вода отъ своя стовна.
 Ни сѣстра Сърбия, ни Дѣдо ви Иванъ
 За нази нѣма да почешѣтъ дланъ о дланъ,
 Макаръ и да ни се обричатъ за подпора, —
 Най-дъртитѣ лъжи у най-голѣми хора !
 И Девесилъ е правъ: това безъ патилѣ
 230 Не ще го бжде! Ехъ, та ние на тегло
 И надъ юнацитѣ юнаци сми, се казва ;
 Ще да си плюеме и този пѣтъ вѣвъ пазва —
 Па... що е писано, това ще ни й честѣта.
 Осляква, знайте, псе по чуждитѣ врата,
 И никой го не чуй, макаръ да писка кански...
 На врѣмето самси и Дибичъ Забалкански
 Е казалъ : „Бѣ. пари, не дѣйте дига шумъ,
 Налягайте си го... та самъ да ви на умъ
 Не учж — пата-кютъ! Съ нагайката по шия
 240 И ще я видите вий матушка Россия
 По пладнѣ“! — Тѣй е то, и тѣй ж ази знамъ....
 Народа е готовъ и ще си смогне самъ
 Отъ вратъ да отведе робия и неволя —
 А белкимъ за това и Божия е воля!...
 Да кажемъ, че сами не ще ж натѣкмимъ —
 Все пакъ! И кривъ куминъ испуща право димъ.
 Тѣй казва и Христосъ: „Да бъдете готови,
 Бо время естъ... и мѣръ нача надежди нови!“

— „Да“ думата подвзе *Бѣлина*, — „То се знай!
 250 Началото добро — добъръ довозда край.
 И тѣкмо е дошло пѣкъ всичкото на сгода —
 Рѣчѣта ми, санкимъ, е за нашия войвода :
 Осанка—погледъ—ходъ—и гордъ юнашки видъ,
 Въ Еллада да е билъ — сѣщински Леонидъ !
 Не знамъ дали е билъ и той катъ наший сприха,
 Не споменува туй Плутархосъ. Кам' да бихж
 И другитѣ така, не падвахми назадъ
 Отъ Еллинитѣ ний; а наший Камень-градъ
 Би грѣмнѣлъ по свѣта — съ глава би всички
 [свили —